

Μηνύματα για την Παγκόσμια Ημέρα Κατά των Ναρκωτικών (26^η Ιουνίου)

 Οι λόγοι που είχα ξεκινήσει την χρήση ήταν κυρίως η δυσκολία μου να κάνω φίλους και ήταν ένας εύκολος τρόπος να σχετιστώ. Ήταν επίσης ένας καλός τρόπος να καλύπτω τα συναισθήματα που είχα με την οικογένεια μου και μια δικαιολογία να λείπω από το σπίτι.

Στην συνέχεια έκανα χρήση με τον πατέρα μου ο οποίος είναι χρήστης και έφτιαξε η σχέση μας. Είχα μπει για τα καλά και γρήγορα σε αυτό το παιχνίδι αλλά δεν άργησα να το χάσω αφού ξεκίνησαν τα νομικά προβλήματα. Είχα παρατήρει το σχολείο και δούλευα. Έλεγα στον εαυτό μου: “αφού δεν θέλω να κάνω κάτι, δεν χρειάζεται να προσπαθήσω να με πείσω ότι έχω κάποιο θέμα με την χρήση”.

Ακόμα, ερχόμενος στην κοινότητα, δεν ήθελα να ανοίξω τα μάτια μου σε αυτά τα βαθύτερα θέματα που είχα με τον εαυτό μου. Τα φοβόμουν. Μου πήρε καιρό να εμπιστευτώ άλλα πλέον είμαι **601 μέρες καθαρός** και είμαι περήφανος για αυτό. Γιατί νιώθω καλύτερα από ποτέ με τον εαυτό μου χωρίς να έχω ανάγκη από κάποια ουσία. **ΝΙΚΟΣ | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

 Εγώ δεν είχα κάποιο θέμα ή κάποιο κενό όταν ξεκίνησα τη χρήση, ήμουν μικρός και περίεργος. Ήθελα να δοκιμάσω καινούργια πράγματα και με εξίταρε η παρανομία. Ήμουν στην αρχή της εφηβείας σε μια πολύ κρίσιμη ηλικία, είχα άγνοια κινδύνου τότε και δεν ήξερα σε τι μονοπάτι βάδιζα. Περνούσαν οι μήνες, περνούσαν τα χρόνια, όλο και πιο εξαρτημένος, όλο και πιο χωμένος. Κάθε χρόνο διαφορετικός. Άλλαζε το πρόσωπο μου, παρουσιάζονταν διαταραχές, προβλήματα στο σπίτι, εντάσεις, φασαρίες, προβλήματα με το νόμο και αυτά αυξάνονταν. Η χρήση είχε γίνει πλέον η καθημερινότητα μου, ήταν ο τρόπος ζωής μου,. Ο κύκλος μου ήταν μόνο χρήστες και γενικότερα με είχε κυριεύσει η χρήση. Ότι έκανα στη ζωή μου, περιστρεφόταν γύρω από αυτήν. Η δουλειά μου, οι φίλοι μου, η ρουτίνα μου, τα πάντα. Τα τελευταία χρόνια στη χρήση είχα φτάσει σε ένα στάδιο εξαθλίωσης και μιας μόνιμης ασυνείδητης κατάθλιψης. Τα προβλήματα στη υγεία μου ήταν το καμπανάκια που χτύπησε δυνατά και μου είπε: “Μάριε ξύπνα!”. Έτσι αναζήτησα βοήθεια και βρέθηκε μπροστά μου η ΣΤΡΟΦΗ.

Όταν ήμουν στο κέντρο ενημέρωσης φανταζόμουν τη Κοινότητα σαν βουνό και προσπαθούσα να την αποφύγω. Εν τέλη μετά από “σαράντα κύματα” εντάχθηκα στην οικογένεια της Κοινότητας και έγινα μέρος αυτής. Από το λίγο καιρό που βρίσκομαι στη Κοινότητα, συνειδητοποίησα ότι εδώ, δεν σε κρατάνε τα ντουβάρια, άλλα οι άνθρωποι, οι σχέσεις με αυτούς, μα πάνω από όλα η θέληση σου να αλλάξεις και να εξελιχτείς. Θα ήθελα να συμπληρώσω, πως είμαι **90 μέρες καθαρός** στη κοινότητα και το συναισθημα είναι ελπιδοφόρο. **ΜΑΡΙΟΣ | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

 Η αλήθεια είναι πως στην αρχή, δεν φανταζόμουν την ζωή μου χωρίς τα ναρκωτικά. Ακόμα και αν βρίσκεσαι μέσα στη χρήση, καταλαβαίνεις πως κάτι δεν πάει καλά και θες να το αλλάξεις. Όσο και να αδιαφορείς για τον εαυτό σου εκείνος ανά διαστήματα χτυπάει το καμπανάκι και σε προειδοποιεί πως τα πράγματα δεν είναι καλά. Εκεί, ανάλογα με το πόσο διατεθειμένος είσαι να τον ακούσεις λαμβάνεις και τις ανάλογες αποφάσεις.

Χαίρομαι που σήμερα μπορώ να ανασκοπώ τη ζωή μου στη χρήση έχοντας καταλάβει πόσο ωραίο είναι να μην κάνεις χρήση. Όλη αυτή η υποτιθέμενη ευτυχία που σου προσφέρουν τα ναρκωτικά δεν συγκρίνεται με τις δυσκολίες και τις ομορφιές της ζωής. Με λένε Γιάννη και είμαι **1020 μέρες καθαρός**. **ΓΙΑΝΝΗΣ | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

 Εγώ ξεκίνησα τη χρήση όταν ήμουν 11 χρονών γιατί ήμουν αρκετά ανασφαλής με τον εαυτό μου. Ήθελα να δείχνω μάγκας και κακό παιδί. Ξεκάθαρα από βλακεία δηλαδή.

Οι δυσκολίες που αντιμετώπισα όσο ήμουν στη χρήση ήταν νομικά προβλήματα, εντάσεις με τους γονείς μου και πολλά θέματα μαζί τους και πολλά άλλα προβλήματα έξω στην πιάτσα. Βασικά τώρα που το σκέφτομαι το κυριότερο πρόβλημα που είχα ήταν ότι δεν ήμουν ο εαυτός μου. Μου έβγαιναν άσχημες συμπεριφορές όπως ανταγωνισμός, αντιδραστικότητα, εγωισμός και περίεργα συναισθήματα όπως υπερβολικός θυμός, αρκετό άγχος και ανεξήγητη στενοχώρια. Και για να “ρίξω στάχτη” στα συναισθήματα που με κυνηγούσαν, έπινα.

Έπινα γιατί δεν ήθελα να τα νιώθω, να σκέφτομαι δυσάρεστα πράγματα και καταστάσεις που μου προκαλούσαν άγχος. Ήθελα να ζω σε ένα κενό χωρίς κανέναν κοντά μου. Χωρίς συναισθήματα χωρίς τίποτα. Μετά από καιρό κατάλαβα ότι δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Επέλεξα να έρθω στη ΣΤΡΟΦΗ για να δω τι γίνεται με έμενα.

Την Κοινότητα την έχω αγαπήσει, ποσό μάλλον το περιεχόμενο της. Πιο πολύ ξεχωρίζουν τα μέλη της κοινότητας, οι φίλοι μου δηλαδή. Τους αγαπώ για την αυθεντικότητα που έχουν, για το νοιάξιμο για την αγάπη που μου δίνουν, την ειλικρίνεια, τον σεβασμό απέναντι σε όλους, την τιμιότητα, την φροντίδα, την φιλία χωρίς συμφέρον. Αυτό που έψαχνα πάντα και δεν το έβρισκα. Είμαι πολύ περήφανος για τον εαυτό μου γιατί αυτήν τη στιγμή είμαι **149 μέρες καθαρός** στην Κοινότητα. **ΚΩΣΤΑΣ | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

 Η παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών είναι κάτι ξεχωριστό για εμένα γιατί είναι η ημέρα που μου θυμίζει τον αγώνα που κάνω εδώ και **840 μέρες για να παραμείνω καθαρός**. Μια ημέρα, που όταν την συνειδητοποιήσει κάποιος που κάνει χρήση μπορεί να εξελιχτεί σαν άνθρωπος και να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για τον εαυτό του και την οικογένειά του... Να παραμείνει καθαρός. Χρόνια πολλά σε όλα τα προγράμματα απεξάρτησης του κόσμου! **ΔΗΜΗΤΡΗΣ | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

 Από μικρή διαφοροποιούσα τον εαυτό μου και ήθελα να δείχνω τέλεια, ως άμυνα για τα αρνητικά σχόλια των υπόλοιπων παιδιών που δεχόμουν στο σχολείο από την παιδική μου ηλικία. Με αποτέλεσμα να μην έχω φίλους και να κάνω παρέα πάντα με άτομα άλλης εθνικότητας.

Στα τέλη της έκτης δημοτικού άρχισα την βαριά χρήση. Στην αρχή ήταν όλα ρόδινα για το διαφορετικό και το παράνομο. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου έκανα παρέα με μεγαλύτερους γιατί συνδεόμουν καλύτερα και ένιωθα αυτοπεποίθηση, κάτι που μου έλειπε, όπως και η αγάπη προς τον εαυτό μου. Απλά δεν τα είχα καταλάβει ακόμα.

Όσο μεγάλωνα ο εθισμός και η κατάντια ήταν πολύ μεγάλη. Έκανα πράγματα που δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα πέσω τόσο χαμηλά και το ένα έφερνε το άλλο.

Διχόνοια στην οικογένεια, ψέματα, νομικά προβλήματα, ακόμα και για την σωματική μου υγεία δεν νοιαζόμουν καθόλου. Αυτό γινόταν για χρόνια και οι γονείς μου προσπαθούσαν να με τραβήξουν έξω από τη χρήση για αυτό και πολύ συχνά αλλάζαμε πόλη κατοικίας, χωρίς φυσικά να υπάρχει αποτέλεσμα προς το καλύτερο, αλλά, κάθε φορά και χειρότερα θα έλεγα.

Όταν μπήκα στον ξενώνα για την Κοινότητα δεν είχα ιδέα τι είναι, ή πώς είναι και πίστευα πως είναι σαν ίδρυμα και έλεγα ότι δεν υπάρχει περίπτωση να εμπιστευτώ, να αγαπήσω, ακόμα δεν πίστευα ούτε ότι θα μείνω καθαρή. Πόσο μάλλον ότι θα μείνω **καθαρή για 330 μέρες**.

Όταν μπήκα λοιπόν άλλαξε το μυαλό μου “εκατόν ογδόντα μοίρες” και αγαπήθηκα και αγάπησα με την καρδιά μου. Έμαθα τι σημαίνει οικογένεια με τα πάνω της και τα κάτω της. Ένιωσα τι είναι φιλία και να εμπιστεύεσαι στο έπακρο ανθρώπους που σε αγαπάνε χωρίς κανένα συμφέρον. Έμαθα να αγαπώ τον εαυτό μου χωρίς να είναι τέλειος και έμαθα ότι όταν δυσκολεύομαι υπάρχει μια αγκαλιά που πάντα θα χωράω.

Για εμένα η κοινότητα είναι σχολείο της ζωής, της καθαρής ζωής, που σου μαθαίνει αυτά που δεν θα μάθεις ποτέ αν δεν περάσεις από μια Κοινότητα.

ΔΗΜΗΤΡΑ | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

 Ξεκίνησα τη χρήση με σκοπό να ξεφύγω από τη μονοτονία και τη ρουτίνα. Σιγά-σιγά με τη χρήση άρχισα να βιώνω κάτι διαφορετικό κι ενθουσιώδες, κάτι που με έκανε να ξεφύγω από ένα πιεστικό και κουραστικό κλίμα και να νοιώθω ελευθερία και ανεξαρτησία, κάτι που νόμιζα πως δεν είχα ποτέ. Όμως μέσα από την Κοινότητα έχω συνειδητοποιήσει πως με τις ουσίες δεν μπορείς να είσαι πραγματικά ελεύθερος. Εξάλλου αυτό μαθαίνουμε εδώ. Να είμαστε ανεξάρτητοι, να φροντίζουμε τον εαυτό μας και να ασχολούμαστε με αυτόν προκειμένου να γεμίσουμε τα κενά που γεμίζαμε με τη χρήση. Σήμερα είμαι **86 μέρες καθαρός** στην κοινότητα. **ΑΛΕΞ | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

Μηνύματα γονιών της ομάδας ραδιοφώνου του Συλλόγου Οικογένειας ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ για την Παγκόσμια Ημέρα Κατά των Ναρκωτικών

 Ναρκωτικά. Τι είναι τα ναρκωτικά; Είναι απογοήτευση, φόβος, θυμός, λύπη, ενοχές, εθισμός, κι ένα σωρό ακόμα αρνητικά συναισθήματα. Γιατί να θέλει ένας έφηβος να ξεκινήσει τη χρήση ουσιών με τόσα αρνητικά συναισθήματα;;

Ποιος ξέρει άραγε;;;

Όλοι εμείς που είμαστε σε ένα πρόγραμμα απεξάρτησης, είμαστε Κατά των Ναρκωτικών. Είμαστε υπέρ της ζωής, της αγάπης, της θετικής ενέργειας και της αγκαλιάς. Το δικό μου το παιδί ξεκίνησε τη χρήση των ουσιών στην τρυφερή ηλικία των δεκατριών ετών. Ξεκίνησε τη χρήση κάνναβης. Εγώ με τον άντρα μου δεν είχαμε καταλάβει κάτι μέχρι που στα 17 του χρόνια μας είπε μόνος του ότι κάνει χρήση.

Ξεκινήσαμε αμέσως το πρόγραμμα απεξάρτησης του ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ. Εδώ βρήκαμε κατανόηση, συμπόνια, αγάπη, αγκαλιά και γονείς που μας βοήθησαν και μέσα από τις δικές τους εμπειρίες μάθαμε και εμείς πολλά. Το παιδί μου με τη βοήθεια των παιδιών της στην Κοινότητας απεξαρτήθηκε από το ναρκωτικά.

Πέρασαν έτσι 4 χρόνια. Χρόνια άλλοτε εύκολα και άλλοτε δύσκολα. Χρόνια με πολλές χαρές αλλά και λύπες. Χρόνια που ούτε κατάλαβα πως πέρασαν.

Το παιδί μου είναι καθαρό εδώ και τέσσερα χρόνια, κέρδισε πίσω τη ζωή του, δουλεύει και έχει μία ήρεμη και ισορροπημένη ζωή χωρίς ουσίες.

Όλη η οικογένειά μου είναι κατά των ναρκωτικών και ζούμε μία ζωή με συγχώρεση, αγάπη και πολλές αγκαλιές. Παλιά άκουγα ναρκομανείς και έφευγα μακριά για να μην μολυνθώ. Τώρα ακούω ναρκομανείς και σκύβω να βοηθήσω, να προσφέρω αγάπη, αγκαλιά και απεξάρτηση.

Μακάρι όλοι οι έφηβοι να ήταν κατά ναρκωτικών.

Μακάρι όλες οι οικογένειες να ήταν κατά των ναρκωτικών, να μην υπήρχε καθόλου πόνος, θυμός, απογοήτευση και φόβος, να υπάρχει μόνο η αγάπη, η ευτυχία, η χαρά και η ελπίδα.

Εάν όλος ο κόσμος ήταν *Ι ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ* θα ζούσαμε όλοι ελεύθεροι, χωρίς εθισμούς. Μακάρι....

ΔΗΜΗΤΡΑ Κ. | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

 ΣΤΡΟΦΗ για μένα σημαίνει οικογένεια, όρια, νέα αρχή, νέα ζωή, αναγέννηση, καθαρές σχέσεις, μεγάλη αγκαλιά, ικανοποίηση, χρόνος σημαντικός και πολύτιμος.

Ξεκινώ έτσι για αυτή τη σπουδαία Παγκόσμια Ημέρα Κατά των Ναρκωτικών για να σας πω τι είναι τα ναρκωτικά που ήρθαν στη ζωή μου και στην οικογένεια μου.

Όταν λοιπόν νιώθεις ότι ΔΕΝ υπάρχουν όλα τα παραπάνω, μπορείς να καταλήξεις στη δίνη των ναρκωτικών.

Όταν δεν υπάρχει σχέση με την οικογένεια και τραβάει ο καθένας το δρόμο του, επικρίνοντας και κατηγορώντας ο ένας τον άλλον, χωρίς καθαρές σχέσεις αγάπης και φροντίδας.

Όταν όλα τα έχουμε παρατήσει στη μοίρα τους, μη έχοντας το σωστό πλαίσιο και το σωστό στήριγμα για να αντιδράσουμε.

Όταν δεν υπάρχουν όρια και κατ' επέκταση σωστός προγραμματισμός των ευθυνών, όταν χάνεται η επικοινωνία και το νοιάξιμο, τότε πρέπει να προβληματιστούμε για το τι συμβαίνει και τι βόμβα έρχεται....

Όταν εσύ η μάνα, νιώσεις ότι χάνεται η αγκαλιά που έχεις μάθει να χαρίζεις απλόχερα από τους γονείς σου και πλέον βρίσκεις έναν τοίχο μπροστά σου και σε πλημμυρίζει η απόγνωση και η απελπισία.

Όταν εσύ γιέ μου τότε, που δεν έπαιρνες ικανοποίηση με οτιδήποτε μέσα από το πιο απλά πράγματα και έψαχνες τη φυγή να βγεις έξω, να βρεθείς μακριά από το σπίτι σου και την οικογένειά σου και από τους φίλους σου που είχαν αρχίσει να σε ενοχλούν και έκανες ότι δεν υπήρχαν...

Όταν εσύ γιέ μου τότε, που δεν μπορούσες να διανοηθείς να καθίσεις μαζί μου στον ίδιο καναπέ να απολαύσουμε μαζί μια ταινία τρώγοντας ποπ-κορν. Όταν ξέχασες ότι από μικρή-μικρή ηλικία μεγάλωσες μέσα σε μια ζεστή αγκαλιά μέχρι και την εφηβεία σου...

Όταν εσύ γιέ μου τότε, δεν αφιέρωνες χρόνο να ακούσεις, να δεις, να μάθεις για κάτι και το προσπερνούσες σαν κάτι το αόρατο, σαν μια ψευδαίσθηση και εθελοτυφλούσες με όσα συμβαίνουν γύρω σου. Ένα βαθύ, μεγάλο σκοτάδι. Ένα οξύ που έμπαινε βαθιά στη ζωή σου, στη ψυχή μας και τα διέλυε όλα! Στο τέλος, μια μεγάλη τρύπα που σε τραβούσε στον πάτο.

Αυτή η τεράστια τρύπα λοιπόν και όλα τα παραπάνω που ανέφερα, μας κυριεύαν και επικρατούσαν. Μέχρι που ήρθαμε στη ΣΤΡΟΦΗ γιέ μου!

Εδώ βρήκαμε όλους αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους της ΣΤΡΟΦΗΣ και μαζί με τους γονείς βγήκαμε σιγά-σιγά από την τρύπα και είδαμε ένα λαμπρό φως! Το φως της ζωής!

Με σκληρό αγώνα δικό μου και δικό σου μονάκριβέ μου, παιδί μου, με σκληρή αγάπη, αρχίσαμε πάλι να βρίσκουμε εδώ, σε αυτό το πρόγραμμα, την αρχή του νήματος που έπρεπε να ξετυλίξουμε και να ξεμπλέξουμε. Σιγά-σιγά, βήμα το βήμα, στόχο το στόχο, σκοπό το σκοπό, με οδηγό πάντα την ελπίδα και την πίστη! Μέσα από μια μεγάλη πορεία μεγάλου αγώνα, κόπου και μόχθου!

Καταλήγω λοιπόν όπως ξεκίνησα: ΣΤΡΟΦΗ για μένα σημαίνει: οικογένεια, όρια, νέα αρχή, νέα ζωή, αναγέννηση, καθαρές σχέσεις, μεγάλη αγκαλιά, ικανοποίηση, χρόνος σημαντικός και πολύτιμος!

Όλα τα παραπάνω λοιπόν, χτίστηκαν με γερά θεμέλια, εδώ στην οικογένεια της ΣΤΡΟΦΗΣ και πήραν αξία μέσα από μια αρχή:

«Όλοι μαζί μπορούμε». «Μπορείς αλλά όχι μόνος»

Και όπως μας γράφει μέσα από τους στίχους του, ο αγαπημένος μου συντοπίτης και σπουδαίος ποιητής Γιάννης Ρίτσος,

«Κάποτε θ' ανταμώσουμε στους

λόφους του ήλιου. Μην ξεχνάς.

Περπάτα.»

Διάλεξα το τραγούδι του συγκροτήματος **2002 GR** (τραγούδι του 1983) **“Τι να σου προσφέρω”** που γράφτηκε για τη μάστιγα των ναρκωτικών.

Εσείς που μας ακούτε αγαπητοί φίλοι, αγαπητοί γονείς και αντιμετωπίζετε πρόβλημα με τα παιδιά σας, ακόμη και αν το παιδί σας αρνείται, ελάτε στη ΣΤΡΟΦΗ. Είναι ένα πρόγραμμα δωρεάν, χωρίς υποκατάστατα και λίστες αναμονής! Μπορείτε να το προσφέρετε στο παιδί σας όπως λέει και το τραγούδι.

«να αλλάξει, να φτιάξει, ν' αλλάξει τρόπο, ν' αλλάξει δρόμο, άλλο δρόμο». <https://youtu.be/BlaOx0XUXaQ>

ΣΤΑΜΑΤΙΚΗ Α. | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

Ξύπνησες παιδί μου μόνος, στα πρόθυρα, με θολά τα μάτια...

Χιονίζει γύρω σου, ο ήλιος καίει, μέρα ή νύχτα είναι, ποιος ξέρει...

Σηκώνεσαι, τρεκλίζεις, πέφτεις, ζητάς λίγο ψωμί, λίγο νερό,

Χαμάλης, βρώμικος, ρακένδυτος, ...που βρίσκεσαι; σε ποια πλατεία;

Μετά τα σκοτάδια, την ζαλάδα, την χαλάρωση,

ήρθε η θλίψη, η μιζέρια, η λαχτάρα.

Τι έγινε μάνα, πως χάθηκα, που έστριψα, που λάθεψα;

Παιδάκι ζωηρό, ατίθασο, μα με καρδιά διαμάντι.

Περίεργο, ελεύθερο, χαρούμενο, με σπίθες μέσ' τα μάτια.

Αγόρι μου βιάστηκες, να πάρεις την ζωή στα χέρια σου...

Μαγκιά, ταχύτητα, αρχηγία, σου τάξανε,

τους πίστεψες, καμάρωνες, ξεχώρισες,

παρέα στα πιο χλιδάτα μπαρ, VIP...,σταρ ταινίας.

Όλοι σε ξέρουν, σε θέλουν στη δική τους την παρέα,

γιατί όλοι έχουν έναν, σαν και σένα, σε κλήση στην ταχεία...

Μπαμ! Φίλοι που σου δίνανε μια νέα ερμηνεία.

Μπαμ! Ήξερες τι έκανες, πρωταγωνιστής στην δική σου την ταινία.

Μπαμ! Άφησες πίσω σου οικογένειά, για μια καινούργια ιστορία,

Την δική σου ιστορία,... Γιατί;;;

Σε βλέπω, σε νοιώθω, σε ψάχνω σε κάθε γωνία.

Γιατί;;Και κοιτάς ψηλά..., υπάρχει Θεός;;

Και ρωτάς, γιατί;;

Και αν ΝΑΙ, μάνα, γιατί με μισεί, θέλω να πάω ψηλά....

Να τον δω, να τον ρωτήσω, γιατί αυτή η αδικία;;;

Να ξεχάσω, ζω μια πραγματική ζωή ή φαντασία;

Κραυγή, αγωνία, τελειώνει;; Διορθώνεται;;

Κοιτάς γύρω σου..

Σε κοιτάνε, στρέφουν το βλέμμα αλλού, τι ειρωνεία,

Μανάδες τραβάνε μακριά τα παιδιά τους...

Κοιτάς μέσα σου, τι άλλο;; και ψάχνεις...

Μάνα!! Αν δεν ανοίξω άλλο παράθυρο... το σωστό... το δικό μου

Χμ... τότε συνεχίστε, συνεχίστε χωρίς εμένα, δεν αλλάζει τίποτα.

Μάνα, πατέρα, το παιδί σου βρέθηκε στο δρόμο της αγωνίας.

Και η μάνα κλαίει, πονάει, υποφέρει,
Σε κανάκεψε, σε ανάθρεψε, σε προστάτεψε.
Δεν ήθελε άλλο ένα παιδί να βγει σε αυτή την κοινωνία
Το δικό της το παιδί...

Μαμά πως με άφησες, το αίμα σου, πως μπόρεσες;;
Μπαμπά, σε χρειάζομαι, γίνε δυνατός, πιάσε μου το χέρι
Μάνα δίπλα μου, ο ένας δίπλα στον άλλο.
Ζαλίζομαι, προσπαθώ, συνεχίζω, ανεβαίνω, πέφτω
Κοιτάω εσένα και σηκώνομαι, αγάπη, φροντίδα
Μαθαίνω πάλι από την αρχή, μωρό ξανά με πιπίλα,
ελπίδα, πραγματική ελευθερία, γέλιο, αρμονία,...

Χρόνος, χρόνος να φύγουν όλα, να μείνουν πίσω.
Σαν όνειρο, μια σελίδα που διαβάζω μέρα με τη μέρα χωρίς φοβία,
Θυμάμαι, συγκρίνω.
Τι κέρδισα;
Τίποτα δεν χάθηκε, ξύπνησα πλέον στην δική μου τη γωνία,
Βρίσκομαι εδώ μαζί σας, με σας που σκύψατε, επιμείνατε, κάνατε κάθε
θυσία,
Δεν κατάλαβα, δεν έδωσα την απαραίτητη αξία..

Τι κέρδισα;

**Ζωή με δυσκολία, διάλεξα το δικό μου μονοπάτι,
όμορφο, χωρίς δυσκολία, με λουλούδια, με αγκάθια
που κρύβαν την αλήθεια, το δικό μου αίμα, τον γκρεμό...**

Δεν ήξερα ότι μπορείς να διαλέξεις την δική σου ανηφόρα.

Τα δικά σου λουλούδια, ζωή με αξία.

Το βιβλίο μου πια το γράφω με δική μου επιθυμία.

Οι σελίδες του συμπληρώνονται, δεν σβήνονται, αλλά διαβάζονται
από την αρχή, ξανά και ξανά, να μη ξεχνάω την δική μου την πορεία,

Έχασα χρόνο, δεν έχει σημασία, όλα έχουν αξία, στοχεύω, καταφέρνω

Ελπίζω, με μάτια καθαρά χωρίς θολούρα, ζαλάδα και φοβία.

Ζωή τα έκανα ανάποδα αλλά έρχομαι, μεγάλωσα, μη κοιτάς την ηλικία

Δική μου είσαι.....ΚΑΛΗ ΠΟΡΕΙΑ

Τι υπέροχος κόσμος, τι ομορφιά, τι ελευθερία!!!

**ΘΕΟΔΩΡΑ Δ. | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ**

Καλησπέρα σας,

Απόψε, μοιραζόμαστε μαζί σας εμπειρίες και προβληματισμούς για την προστασία από τη χρήση ουσιών. Στις δικές μας οικογένειες δεν προλάβαμε και λίγο έλειψε να μας αφανίσουν.

Το παλεύουμε όμως και κάθε μέρα κερδίζουμε ένα βήμα καθαρής ζωής, χωρίς σκιές. Γι' αυτό μοιραζόμαστε μαζί σας αυτά που ζούμε. Για να μην ξαναπιιάσει η

χρήση στον ύπνο καμιά οικογένεια. Και να κάνουμε έγκαιρα τα απαραίτητα βήματα να προλαβαίνουμε το κακό.

Με τη χρήση συχνά εθελουφλούμε, σαν να είμαστε άτρωτοι ή σαν να έχουμε πάρει τα μέτρα μας κι αφήνουμε το θέμα λίγο στην άκρη. Αλλά, δεν έχουμε αυτή την πολυτέλεια. Επείγει να επαγρυπνούμε και να θεμελιώνουμε το δρόμο της ζωής, απ' τα πρώτα βήματα του παιδιού. Απ' την πρώτη-πρώτη στιγμή της γέννησης τού περνάμε το μήνυμα της ζωής καθώς το καλωσορίζουμε με αγάπη, σεβασμό, αμέριστη προσοχή, αφοσίωση, στοργική φροντίδα.

Σταδιακά πλουτίζουμε τις δεξιότητες της ζωής σε καινούργια πεδία: να είναι ασφαλές, να νοιώθει ευεξία, να χαίρεται τη φύση και το παιχνίδι, να τρέφεται υγιεινά, να προστατεύει το σώμα του από κάθε κίνδυνο ή κακοποίηση. Είμαστε μαζί του στις απορίες και τους προβληματισμούς του για τη ζωή, για το σχολείο και τη γνώση, για τη φτώχεια και τον πλούτο, για την κατανάλωση και την οικολογική καταστροφή. Για το θεό. Για την αρρώστια. Και για το θάνατο. Για τις σχέσεις των ανθρώπων, για την ελευθερία, για την αγάπη, για τη φιλία.

Εδώ θα χρειαστεί να δώσουμε πληροφορίες και μηνύματα. Χρειάζεται κι αυτό, αλλά το ουσιαστικό μήνυμα της ζωής το μοιραζόμαστε βιωματικά. Μ' αυτά που ζούμε με τα παιδιά μας. Στις άπειρες στιγμές της καθημερινότητας. Μόνο στην πράξη και με την αλληλεπίδραση μαζί μας μπορεί το παιδί να βγάλει χειροπιαστά συμπεράσματα για το καλό και το κακό, το επικίνδυνο και το ασφαλές, το χρήσιμο και το επιζήμιο, το λογικό και το παράλογο.

Για να φτιάχνει σιγά-σιγά το δικό του, στέρεο χάρτη της ζωής του. Και η δική μας η συμβολή, μόνο μέσα από το παράδειγμά μας, μπορεί να προκύψει. Τα λόγια, τις στερεότυπες συμβουλές ή τις κινδυνολογίες τα παίρνει ο άνεμος. Να βάλουμε κανόνες ναι, να οδηγήσουμε τα παιδιά μας στη συνέπεια και την ευθύνη ναι, αλλά όχι στον τυφλό φόβο.

Οι δεξιότητες προφύλαξης απ' τον κίνδυνο δεν καρφώνονται στο μυαλό με νουθεσίες ή εντολές ή απειλές. Χρειάζεται να είμαστε πραγματικά, ολόψυχα δίπλα στον έφηβό μας, στην έφηβη μας, να χτίσει πραγματική πίστη στον εαυτό της, να μην έχει ανάγκη δεκανίκια, να μάθει να παλεύει τις δυσκολίες και τις προκλήσεις του μεγάλωματος, για να μην φύγει στις ουσίες.

Εκεί είναι η δική μας η ευθύνη. Πώς εμείς οι γονείς παλεύουμε την καθημερινότητα, τα μικρά και τα μεγάλα θέματα της ζωής μας. Τις αναποδιές, τις συγκρούσεις, τις

απώλειες, το φόβο, τις διαψεύσεις. Την απόλυση, την αρρώστια, τα γραμμάτια. Πώς διαχειριζόμαστε και αξιοποιούμε το χρόνο, το χώρο και τους πόρους που διαθέτουμε. Την ποιότητα της σχέσης μας και των σχέσεών μας γενικά. Μας βλέπει να παίρνουμε την ευθύνη και να προσπαθούμε ή μας βλέπει να βουλιάζουμε ή να τα ρίχνουμε στους άλλους. Ή να κυνηγάμε το χρήμα για να ξεχάσουμε πως με το σύντροφό μας δεν τρώμε γλυκό ψωμί. Αν είμαστε κάπου χαμένοι στον κόσμο μας, σε κάποια οθόνη, σε ανούσιες δραστηριότητες ή εξαρτήσεις, πώς μπορεί να βασιστεί πάνω μας;

Γι' αυτό προέχει να βρούμε, να ξαναβρούμε το δρόμο μας, οι μεγάλοι πρώτα.

Παράλληλα έχουμε πολλή δουλειά να κάνουμε για να χτίσουμε ένα δίκτυ προστασίας για τα παιδιά στη γειτονιά, στο σχολείο, με τους φίλους μας.

Να γίνουμε σύμμαχοι όλοι οι γονείς και οι δάσκαλοι στην προστασία των νέων. Να πάρουμε πρωτοβουλίες, πιο πολλές τώρα, που φαίνεται πως η πολιτεία βάζει πάνω απ' όλα το κέρδος στο πρόβλημα της χρήσης και αρνείται να πάρει σοβαρά την προτεραιότητα της ανθρώπινης ζωής. Πώς μπορούμε να το δεχτούμε αυτό; Να θυσιάζονται στον κρατικό προϋπολογισμό νέοι άνθρωποι, σαν παράπλευρη απώλεια της ανάπτυξης;

«Έχε στο νου σου το παιδί, γιατί αν σώσεις το παιδί υπάρχει ελπίδα», τραγούδησε ένας τραγουδιστής που χάθηκε στη χρήση.

Έτσι λοιπόν αυτό που πραγματικά μετράει είναι να μοιραστούμε τις προσπάθειες, τα θετικά αποτελέσματα που έχουμε καταφέρει και στην πρόληψη και στην απεξάρτηση και την απόφασή μας να παλέψουμε. Ξέρουμε καλά πλέον πως τα ναρκωτικά δεν είναι μια αναπόφευκτη πληγή. Ναι, μπορούμε να ζούμε χωρίς ναρκωτικά! Μπορούμε να χτίσουμε κοινότητες ανθρώπων που δεν χρειάζονται ναρκωτικά. Το έχουμε κάνει, το ζούμε.

Σ' όλο τον πλανήτη δισεκατομμύρια άνθρωποι ζούμε απλά, με ταπεινότητα και σεβασμό στη ζωή. Που δεν δεχόμαστε πια παθητικά να στοχεύονται οι νέοι από τη χρήση. Εκατομμύρια άνθρωποι επίσης που έχουμε επιβιώσει από τη χρήση, είμαστε αποφασισμένοι για μια καθαρή ζωή. Αυτός ο στόχος μας αφορά όλους. Και σας καλούμε να είμαστε όλοι μαζί σ' αυτό. Είναι ένα σοβαρό στοίχημα για την κοινωνία μας.

Διάλεξα ένα κομμάτι από την **9η Συμφωνία του Μπετόβεν, τη Συμφωνία της Χαράς**. Αφιέρωση γι' αυτή τη μέρα που δίνουμε όλοι μαζί τα χέρια προς το αύριο.

#GLOBALDETOJOY #freudfunkeln #youngeuroclassic

Ωδή στη Χαρά - Μουσικό Σχολείο Χίου - 13/04/2016 <https://youtu.be/lh8cJgjR0Kk>

ΒΙΒΗ Κ. | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

Αγαπητές ακροάτριες, αγαπητοί ακροατές, καλησπέρα σας.

Η σημερινή μας εκπομπή είναι αφιερωμένη στην Διεθνή ημέρα κατά των ναρκωτικών. Μια ημέρα που θεσπίστηκε από τον ΟΗΕ, προκειμένου να δίνεται μια ειδική βαρύτητα και να ενημερώνεται όσο περισσότερος κόσμος, σχετικά με αυτή την μάστιγα.

Για μας όμως που βρισκόμαστε εδώ, κάθε μέρα είμαι μια μέρα ενάντια στα ναρκωτικά, ενάντια στον εθισμό, ενάντια στην χρήση, ενάντια στη μοναξιά, ενάντια στην εξαθλίωση, ενάντια στην διάλυση της αξιοπρέπειας, ενάντια στην έλλειψη επικοινωνίας, ενάντια στην απογοήτευση, ενάντια στην απουσία, ενάντια στο άδειασμα της ψυχής, ενάντια σ' αυτό τον ίδιο τον θάνατο.

Είμαστε εδώ επειδή δυστυχώς, σε κάποια φάση της ζωής μας, ένα ή σε μερικές περιπτώσεις και περισσότερα από τα παιδιά μας, πιάστηκαν στην παγίδα των ουσιών. Είμαστε εδώ, επειδή ευτυχώς, με διάφορους τρόπους αποφασίσαμε να το παλέψουμε και να μην αφήσουμε τις οικογένειές μας να χαθούν στο έρεβος των ναρκωτικών.

Οι ιστορίες των περισσότερων από εμάς είναι σχεδόν κοινές και όμοιες. Εφηβεία, αντιδράσεις, καυγάδες, κάτι δεν πάει καλά, το σχολείο παύει να είναι σημαντικό, απουσίες, αλλαγή φίλων, παραμέληση του εαυτού, μεγάλες απουσίες από το σπίτι, ατελείωτες ώρες ύπνου μέχρι αργά. Λες; Μπα! Το δικό μου παιδί; Αποκλείεται! Η εφηβεία είναι θα περάσει. Άλλωστε τώρα έχει μπάλα στην τηλεόραση. Θα δω μετά.

Τώρα είναι αργά. Ας τον καλέσω στο κινητό να δω που είναι. Εντάξει. Τον άκουσα. Καλά είναι. Θα πέσω γιατί αύριο δουλεύω κιόλας.

Ευτυχώς όμως, κάποια στιγμή τον συλλαμβάνουν. Κατοχή και χρήση. Και είναι 15 χρόνων. Το δικαστήριο συστήνει 11 συνεδρίες σε ένα πρόγραμμα απεξάρτησης.

Τι να κάνουμε; Θα το υποστούμε κι αυτό. Περνάει ο καιρός, τελειώνει αυτό που μας φαίνεται σαν ποινή. Φεύγουμε ανακουφισμένοι. Τώρα δεν θα χρειάζεται να τρέχουμε και στα προγράμματα, όλα καλά και όπως πριν.

Ακριβώς όπως πριν. Μετά από έξι μήνες άλλη σύλληψη. Άλλο δικαστήριο. Η πρόεδρος του Ανηλίκων καταπέλτης. Καθ' υποτροπή, ή 23 μήνες ή πρόγραμμα και το τελειώνεις. Ο χρήστης (ακόμη δεν τον αποκαλώ γιό μου, είμαι πολύ θυμωμένος) τρομάζει. Εγώ θυμώνω περισσότερο.

Να'μαι στην ΣΤΡΟΦΗ. Φεβρουάριος του 2006. Άντε να τελειώνουμε, γιατί έρχεται και καλοκαίρι. Όμως δεν μου επιτρέπεται πια. Το προσωπικό, οι άλλοι γονείς, παλαιότεροι και νέοι, οι εθελοντές οι θεραπευτές μου με κράτησαν γερά.

Μπορείς αλλά όχι μόνος! Αυτό είναι το πραγματικά αποτελεσματικό σύνθημα της ΣΤΡΟΦΗΣ.

Σε δυο χρόνια ο γιός μου (που τον αποκαλώ πια έτσι και είμαι περήφανος για αυτόν, τελειώνει την κύρια φάση και βγαίνει στην επανένταξη. Απλώνει τα φτερά του για την δική του ζωή. Δεν είναι πια ο έφηβος που ήρθε στην Στροφή. Είναι ένας νέος άνδρας, ώριμος σύμφωνα με την ηλικία του, που προσπαθεί να ζήσει το παρόν, να ανακτήσει το παρελθόν που έχασε στην χρήση και να φτιάξει το μέλλον που του αναλογεί. Και τα καταφέρνει.

Μετά από λίγο καιρό, τελειώνουμε και οι γονείς την θεραπευτική πορεία μας στο πρόγραμμα και μένουμε σαν μέλη του Συλλόγου με διάφορες ιδιότητες. Εγώ είμαι ακόμη εδώ, σε αυτό που θεωρώ φυσικό μου χώρο, όχι από υποχρέωση, αλλά για να μεταφέρω πιο πέρα, σε άλλους γονείς την δική μου εμπειρία και να βοηθήσω όσο μπορώ να έρθουν και άλλοι άνθρωποι και να αναγνωρίσουν το πρόβλημα, ώστε να το λύσουν.

Το φετινό σύνθημα του ΚΕΘΕΑ για την Παγκόσμια ημέρα, είναι το «**Στάσου πλάι μου**». Γονείς, αν υποψιάζεστε ότι υπάρχει πρόβλημα, σταθείτε πλάι στα παιδιά σας. Πως; Ελάτε σε μας. Στο κάτω – κάτω, είναι δωρεάν, δεν υπάρχουν λίστες αναμονής, το πρόγραμμα είναι στεγνό, χωρίς υποκατάστατα. Ελάτε να μας πείτε τι συμβαίνει και να πάρετε βοήθεια. Ελάτε χωρίς καθυστέρηση και χωρίς δισταγμούς. Δεν το ακούμε για πρώτη φορά, δεν το ακούσαμε μόνο μια φορά.

Τα παιδιά μας την αξίζουν και εμείς την δικαιούμαστε. Μια καθαρή ζωή....

Τραγούδι : Φατμέ - Βγαίνουμε απ' το τούνελ

<https://www.youtube.com/watch?v=KVeKheYatvY>

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γ. | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

 Η παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών, δεν είναι γιορτή, δεν είναι επέτειος για κάποιο χαρμόσυνο, ηρωικό ή αξιομνημόνευτο γεγονός. Είναι μια ημέρα υπενθύμισης και περισυλλογής, που σαν μόνο στόχο έχει την κινητοποίηση, την δράση. Το ΚΕΘΕΑ-Στροφή είναι εδώ και δρα καθημερινά, βοηθώντας εσένα, εμένα, το κάθε παιδί, την κάθε οικογένεια που η χρήση της χτύπησε την πόρτα. Βοηθά, ώστε αυτή η πόρτα να κλείσει δια παντός, αφήνοντας τη χρήση έξω από αυτήν. Χρειάζεται όμως και μια απόφαση από εσένα. Να πάρεις ένα τηλέφωνο, να έρθεις σε ένα ραντεβού, να έρθεις και στο επόμενο. Δεν χρειάζεται να σκεφτείς, να οργανώσεις ή να προσπαθήσεις μόνος ή μόνη σου. Αρκεί να έρθεις και τα υπόλοιπα θα πάρουν το δρόμο τους.

Απευθύνομαι σε σένα, είτε είσαι παιδί, είτε γονέας, είτε συγγενής. Έλα, μην κάθεσαι μόνος σου και παιδεύεσαι! Όπως λέμε εδώ στην Στροφή, μπορείς αλλά όχι μόνος σου! Ζήτα βοήθεια!

Η εμπειρία η δική μου λέει, πως στην αρχή βλέπεις τη χρήση σαν μια επικίνδυνη μπάλα, που έμπλεξε στα πόδια του παιδιού σου και αρκεί να την κλωτσήσεις δυνατά και θα φύγει μακριά του ανεπιστρεπτί. Μετά από λίγο καιρό καταλαβαίνεις πως το παιδί σου παίζει συνέχεια με αυτήν την «μπάλα» και δεν το ενδιαφέρει τίποτε άλλο. Μπορεί να πείσεις στην παγίδα να αρχίσεις τις συμβουλές ή τις απειλές, πιστεύοντας πως έτσι θα πείσεις το παιδί σου να κλωτσήσει μόνο του την «μπάλα» μακριά.

Ως να κάνεις όλες αυτές τις σπασμωδικές ενέργειες η χρήση θα έχει εγκατασταθεί για τα καλά στη ζωή σας. Η «μπάλα», που στην αρχή σου φαινόταν διαχειρίσιμη, με τον καιρό θα γίνει ένα τεράστιο περίβλημα που θα σας σκεπάσει όλους, απομυζώντας σας τη ζωή. Όνειρα, στόχοι, επιθυμίες δεν θα υπάρχουν. Τα πάντα θα γυρνάνε γύρω από τη χρήση. Το θες αυτό για σένα; Το θες για το παιδί σου; Αυτό ονειρευόσουν; Όχι βέβαια! Όλοι, μα όλοι, αξίζουμε το καλύτερο! Πάρε τηλέφωνο και πάρε τη ζωή στα χέρια σου!

Διάλεξα το τραγούδι «LABYRINTHOS» της Παυλίνας Βουλγαράκη και του ΜπάμπηΣτόκα, γιατί είναι ρεαλιστικό και εμπυχωτικό.
https://youtu.be/yNvc1ID_0Rg

ΣΙΣΣΥ Α. | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

 [...] ΣΤΑΣΟΥ ΠΛΑΙ ΜΟΥ, ΧΩΡΙΣ ΕΞΕΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ, ΖΩΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΟΧΙ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ, ΣΗΚΩ ΠΑΛΕΨΕ ΠΡΟΧΩΡΑ, «ΣΤΟΧΟΣ ΜΟΥ Η ΖΩΗ, ΟΧΙ Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΣΤΟΧΟΣ.[..]
Αυτά που διάβασα πιο πάνω είναι κάποια από τα μηνύματα που χρησιμοποίησαν πολιτικοί φορείς, οργανισμοί απεξάρτησης, το ΚΕΘΕΑ τα τελευταία χρόνια, για να δώσουν το μήνυμα με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Κατά των Ναρκωτικών.

Η 26η Ιουνίου θεσμοθετήθηκε το 1987 από τον ΟΗΕ ως η Παγκόσμια Ημέρα Κατά των Ναρκωτικών. Είναι η ημέρα που δίνεται ένα παγκόσμιο ραντεβού για να ενώσουμε τις φωνές μας άνθρωποι από όλο τον πλανήτη και να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα **ΟΧΙ ΣΕΟΛΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ**.

Με αφορμή την 26η Ιουνίου δημοσιεύονται διάφορες μελέτες και έρευνες που επιβεβαιώνουν με επιστημονικά στοιχεία το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργεί η χρήση ουσιών παγκοσμίως, αλλά και στη χώρα μας. Διαβάζοντας όλα αυτά τα στοιχεία τόσο μεγαλύτερη προκύπτει η ανάγκη στήριξης και ενδυνάμωσης των προγραμμάτων απεξάρτησης από την πολιτεία.

Στόχος μας πρέπει να είναι η πρόληψη, η απεξάρτηση, η επανένταξη. Στήριξη και ενδυνάμωση των προγραμμάτων του ΚΕΘΕΑ και ειδικότερα των προγραμμάτων εφήβων για να μπορέσουν να σωθούν νέοι άνθρωποι.

Δεν μπορώ να φανταστώ πως θα ήταν η ζωή μου, η ζωή του παιδιού μου, η οικογένειά μου αν δεν υπήρχε το ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ το πρόγραμμα που απευθυνθήκαμε το 2015 όταν καταλάβαμε το πρόβλημα του παιδιού μας με τις ουσίες.

Το Πρόγραμμα Απεξάρτησης που 33 χρόνια τώρα κυριολεκτικά σώζει ζωές. Εδώ που πήραμε βοήθεια που τη χρειαζόμασταν όλη η οικογένεια για να κάνουμε τη ΣΤΡΟΦΗ στη ζωή μας. Εδώ που καθημερινά ενώνουμε τις δυνάμεις μας γονείς,

παιδιά, προσωπικό δηλώνοντας «ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ», εδώ που η κάθε μέρα είναι η δική μας ημέρα Κατά των Ναρκωτικών.

Μπορεί το παγκόσμιο ραντεβού να είναι μια φορά το χρόνο, ο αγώνας όμως ενάντια στη χρήση είναι καθημερινός.

Μιας και ξεκίνησα με μηνύματα θα κλείσω με τον ίδιο τρόπο. Το μήνυμα από το φυλλάδιο του Κέντρου Συμβουλευτικής Εφήβων του ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ.

ΕΧΟΥΝ ΧΑΘΕΙ ΠΟΛΟΙ ΜΗ ΧΑΘΕΙΣ ΚΙ ΕΣΥ

**ΑΛΕΞΗΣ Α. | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΓΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ
ΣΤΡΟΦΗ**